

Psalm 63: “Uw liefde is meer dan het leven” -Amersfoort 23-8- 2015.

Orde van dienst:

Welkom

Votum en zegengroet

Psalm 42: 1

Zingen de wet met Gez. 176b

Gebed

Voor de kinderen: Storm.

Zingen: “Je hoeft niet bang te zijn, al gaat de storm tekeer...”

Lezen: Psalm 63

Zingen: Psalm 63: 1, 2

Preek

Uit Psalmen voor nu: Psalm 16

Gebed

Collecte

Opwekking 538 Heer u doorgrondt en kent mij.

Zegen.

Voor de kinderen: storm.

Preek:

“Uw liefde is meer dan het leven!”

Kunt u dat David nazeggen?

Kunt u dat zeggen: “Ik heb liever U, mijn God, dan alles wat het leven te bieden heeft!

Liever U, dan alle goud en zilver bij elkaar. Liever u, dan roem en applaus van mensen.

Liever U, dan koning over een duizendjarig rijk, waarin de zon nooit ondergaat. Liever U.... mijn God, want uw liefde is meer dan het leven”.

Kunt u dat zeggen?

Misschien zegt u: “Nou, dat zou ik ook wel willen. Ja, ik geloof best dat God bestaat en daarom ga ik ook naar de kerk. Alleen dat dorsten naar God, dat diepe verlangen, dat liefhebben, dat vind ik best moeilijk. Hoe doe je dat? Waar leer je dat: echt naar God verlangen? Hem echt liefhebben? Ook zo, dat ik niet meer voor al die verleidingen val en zo vaak tegen God kies”.

Ja, en David gebruikt inderdaad heel sterke taal. Hij zegt: ‘Ik zoek U, mijn God... Naar u smacht mijn ziel...naar u hunkert mijn lichaam... Ik wil U prijzen mijn leven lang...Ik denk aan U als ik 's nachts niet kan slapen... Ik jubel bij U...’.

Hoe kan dat? Hoe heeft David dat hoge niveau bereikt?

Om te beginnen moet u weten, dat David deze psalm dicht als hij in de woestijn is. David is op de vlucht en verbergt zich in de woestijn.

Hij is op de vlucht voor zijn eigen zoon, Absalom.

Ja, u hoort het goed: David is op de vlucht voor zijn eigen zoon. En zelfs nog een van de zonen, waar David vreselijk veel van hield.

Het was z'n oogappel. Mooie Absalom.

Maar Absalom was trots geworden. Verwaand. Misschien wel juist omdat hij zo knap was. Zo trots, dat hij zelf koning wil zijn in de plaats van zijn vader David. Hij wil de kroon van zijn vader op zijn eigen mooie krullen zetten.

Hij heeft door list en bedrog veel mensen achter zich gekregen en nu verjaagt hij zijn vader uit Jeruzalem. En David vlucht. Voor zijn eigen zoon. Hij vlucht naar de woestijn.

Voelt u de pijn?

Ja, en de woestijn is het land van de dorst. Een droge verlaten vlakte, die trilt van de hitte.

Geen beek, geen bron...alleen stenen en zand. Dorst.

Ja, en toch maakt David geen lied over z'n dorst naar water.

Liefde is...

*...niet waar, maar met
wie je vakantie viert.*

Maar over zijn dorst naar God!

Hij zegt niet: 'Ik zoek water!'.

Hij zegt: 'Ik zoek U, mijn God!!'.

Hoe kan dat, dat je als mens zo naar God verlangt en nog meer naar Hem dorst, dan naar water in de woestijn?

Om dat te leren, moet u goed luisteren naar wat David zegt.

Hij zegt: 'O God, U bent mijn God, U zoek ik...'.
"Mijn God".

"Mijn God".

David zegt niet: 'God als u bestaat...help mij dan!'

Of: "Als er een God is, wil die zich dan bekend maken... Laat eens wat van u horen... Is er iemand daarbuiten?!".

Nee, David zegt: 'O, God, mijn God, U zoek ik....'.

Wat betekent dat?

Dit: Dat David de HERE allang gevonden heeft! Er is al een verhouding tussen God en David. Hij zoekt God niet omdat hij Hem wil vinden, maar omdat hij Hem allang gevonden heeft. Al jarenlang wandelt David met deze God.

Daarom heeft hij het over 'mijn God'.

Want hoeveel mensen noem je in je leven 'mijn'?

Wanneer u, bijvoorbeeld, mij hoort praten over 'mijn Aly' of 'mijn Sjoerd' of 'mijn Coen'... dan weet u dat het over mensen gaat, die heel dicht bij mij staan: mijn vrouw, mijn zonen.

Je zegt alleen 'mijn' als je een band hebt.

Dat heeft David: Hij heeft een diepe band met God, 'Mijn God'.

Ja, en dat is het christelijk geloof: pas als je naar God gaat verlangen, weet je dat je de echte, de levende, God gevonden hebt.

En als je de echte God nog niet hebt leren kennen, heb je ook geen echte honger naar God.

Misschien zegt u nu: 'Ja, maar er zijn toch heel veel mensen op zoek naar God? In onze tijd helemaal. Godsdienst mag weer. En in de boekhandels zijn er allemaal boeken over religie, spiritualiteit, de ziel, astrologie, enz..'

Ja, dat is waar. Alleen: dat zoeken bedoelt David niet. Het zoeken van veel mensen is niet direkt het zoeken naar de God van de bijbel, de levende God.

Het is een algemeen zoeken.

Je zoekt God, omdat je wel voelt, beseft, dat er meer moet zijn. Je ziet de schepping om je heen. Je hebt een kindje gekregen. En je beseft: er moet meer zijn.

Of het is een intellectueel zoeken: je zoekt naar antwoorden op de vragen van het leven. Je vergelijkt godsdiensten met elkaar. Je zoekt naar zin, naar samenhang.

Of je zoekt naar bevrediging van de spirituele kant van je leven. Je bezit al veel, hebt een mooi huis, drie mooie auto's, een huisje in Zuid-Frankrijk, maar je mist nog het spirituele.

Of je zoekt steun, omdat je problemen hebt. Je bent eenzaam of ziek of je hebt een dierbaar iemand verloren. Je bent je baan kwijt...je gezondheid gaat achteruit...je wordt ouder...

Kort gezegd: je zoekt God, omdat je iets in je leven mist.

Om jouw leven completer te maken. Als aanvulling op jouw leven.

Je zoekt een god, die je eigenlijk niet kent, maar die liefde genoeg is om jou te geven wat je nodig hebt. Een zoeken uit een gemis.

Let op: zoeken naar God kan wel zo beginnen. Je mist iets. Je gaat zoeken omdat je eenzaam bent of ziek of omdat je vrede wilt in je hart, antwoorden... Een God, die mij helpt om mijn leven weer wat op orde te krijgen, zodat ik verder kan..

Dat is vaak de reden, dat mensen op zoek gaan.

Daar is op zich niets mis mee.

Alleen: als je dan deze God vindt en leert kennen, dan komt er een grote verandering. Deze:

Eerst wilde je God, omdat je van alles in je leven nodig had. Maar als je de levende God leert kennen in zijn grote trouw en liefde, dan zoek je Hem omdat je Hemzelf nodig hebt. Je zoekt Hem niet om wat Hij allemaal aan jou kan geven...
Je zoekt Hem om Wie Hij is.

Je gaat Hem zelfs meer waard achten dan het leven. Zijn trouw, zijn goedheid, zijn liefde, is je meer waard, dan alles wat het leven je maar kan geven.
Eerst zeg je: 'Als U bestaat, geef me dan een beter leven...'.
Nu zeg je: "Uw liefde is meer dan het leven". En je zou alles wel willen weggeven voor Hem. Omdat alles zijn glans verliest zonder Hem.
Zonder Hem wordt het leven een woestijn.

Bijvoorbeeld: Als man kun je in het algemeen verlangen naar een vrouw. Dat is niet zo vreemd: je bent een man. Je voelt je incompleet zonder vrouw. Je zoekt naar iemand, die bij je is en voor je zorgt. Waar je mee kunt praten en alles delen. Tederheid en warmte. Waardoor je leven wat opfleurt. Je gaat zelfs naar allerlei websites om een vrouw te vinden. Je verlangt naar een vrouw naast je.
Maar: u voelt wel, dat je heel anders naar een vrouw zoekt als je al een vrouw gevonden hebt. De vrouw, waar je mee getrouwd bent en waar je veel van houdt. Een vrouw, die je kent en die heel goed voor je is en waar je zielsveel van houdt. Waar je alles mee kunt delen.

Als je deze vrouw moet missen, ja, dan valt alles weg. Als je haar kwijt bent, ben je alles kwijt en verliest alles in het leven zijn glans.
Dan zeg je als David: "Mijn vrouw, ik mis je, ik verlang naar je. Mijn hart smacht naar je als in droog en dorstig land".
Kortom: David spreekt de taal van de liefde.

Hoe kan dat dan? God zo liefhebben? Zelfs zo lief, dat alles zijn glans verliest als je Hem niet hebt en je alles zou willen geven voor Hem?

Nou, dat vertelt David. Hij zegt: "In het heiligdom heb ik u gezien,
Uw macht en majesteit aanschouwd".

Met andere woorden: David ging veel naar de tempel en daar kreeg Hij de HERE steeds meer lief. Want daar hoorde hij wat hij in de wereld om hem heen bijna nooit hoorde. Daar hoorde en zag hij hoe God echt is.

Over zijn kracht: de God, die heel de kosmos heeft gemaakt.

Over zijn verlossingsdaden. De verlossing uit Egypte.

Over zijn verbond met Abraham en zijn diepe beloften.

Over zijn trouw: zelfs aan mensen, die niet altijd trouw aan Hem waren. Hij heeft mensen lief, die Hem niet altijd liefhebben. Zelfs mensen, die Hem verraden, geeft Hij nog tijd en leven om Hem te vinden.

Kortom: David leerde daar, dat het niet de mens is die naar God dorst, hoeveel goden ze ook mogen uitvinden, maar dat alles begint met de God, die naar de mens dorst.

Hij hoorde daar over Gods verdriet over de mens, die voor Hem vluchtte. Het verdriet van de Bruidegom, die zijn bruid kwijt was.

Hij ziet het altaar staan en kent daardoor de liefde, het hart van God.

Dat zag David allemaal in dat Heiligdom.

Ja, en dat is nog zo. Naar God verlangen, naar Hem dorsten zelfs, leer je in de kerk. Daar wordt het evangelie verkondigd. Daar hoor je over de kruisdood van zijn Zoon. Zo lief had God de wereld.... Om ons, zondaren, terug te brengen van onze vluchtweg. Om ons wakker te maken uit onze al te aardse dromen. Daar staat het doopvont, daar staat de Avondmaalstafel. Daar klinken de gebeden, de liederen.... Daar is vergeving.

Zelfs zijn Zoon had Hij voor ons over.

Zo is God.

En David is van deze God gaan houden. Zielsveel gaan houden. Daarom is zijn verlangen naar God nog sterker, dan het verlangen naar water. Als God maar bij hem is, heeft David alles wat hij nodig heeft. Zelfs midden in de woestijn voelt hij zich dat “zijn ziel wordt verzadigd met overvloed, jubel ligt op mijn lippen...”.

Er is nog iets waardoor David dat kan zeggen: “Uw trouw is beter dan het leven”. David heeft namelijk niet alleen God in zijn heiligdom leren kennen, hoe betrouwbaar hij is, maar hij heeft ook het leven leren kennen.

Niet dat alles in het leven nu zo slecht is.

Er is, God zij dank, veel moois. Zeeën vol leven. Een mooie zonsondergang. Muziek en een goed glas wijn. Kinderen en liefde. Vriendschap en humor. Er is veel moois.

Alleen: David heeft ook ontdekt hoe onbetrouwbaar het leven kan zijn. Wat had koning Saul hem niet jarenlang vervolgd. Zonder reden. Alleen uit jaloezie. En nu zijn eigen zoon, Absalom. En dan al die mensen, die David hebben verraden en Absalom waren gevolgd en zijn leugens hadden geloofd!

Wat een pijn!!

Nee, David had wel geleerd, dat je op mensen lang niet altijd kunt vertrouwen. Die zijn vaak alleen maar op hun eigen voordeel uit. Als ze je niet meer nodig hebben, laten ze je zomaar vallen.

Er is nog iets.

En dat is misschien nog veel pijnlijker voor David: David heeft dat verraad en dat egoïsme ook in zijn eigen hart teruggezien. Hij wist, dat hijzelf niet veel beter was, dan al die mensen. Hij droeg dat verraad ook mee in zijn eigen hart.

Denk maar eens aan Davids overspel met Bathseba.

In het voorjaar gingen Davids legers erop uit, maar David bleef lekker thuis. Alleen dat al.

Hij zag op een mooie zomerdag Bathseba baden en werd vervuld met verlangen naar haar.

Hij wist, dat zij getrouwd was en toch laat hij haar komen en neemt hij haar bij zich in bed. En haar man, Uriah, laat hij op een laffe manier vermoorden. En al die tijd doet David naar God toe of er niets aan de hand is.

Dat was David ook. En David wist dat. Hij wist: ‘Ik kan niet op mensen vertrouwen en ik kan zelfs niet op mijzelf vertrouwen!’.

En zo groeide Davids liefde voor God, die hem telkens weer vergaf. Zo groeit hij naar die diepe belijdenis toe: “Uw liefde is meer dan het leven”.

Het formulier voor de viering van het HA zegt het zo: ‘Je vlucht bij jezelf vandaan naar Christus toe en zoekt het leven buiten jezelf in Hem’.

En God wordt niet meer een aanvulling op jouw leven, dat jij leidt voor jezelf. Maar God wordt de bron van jouw leven en van je blijdschap en je toekomst. Zonder Hem weet je, dat je alles een keer verliest. En zonder Hem verliest alles zijn glans. Met Hem komt er hoop, toekomst, zekerheid, vergeving, reinheid en trouw in je leven.

Nog kort dit: Hoe ontwikkel je die honger en dorst naar God?

1^e. Bederf je eetlust niet.

Toen ik klein was, had ik als we gingen eten, vaak al zo’n trek, zo’n honger, dat ik, als ik kon, even de kast indook naar de koekjestrommel. Kent u dat? De kinderen komen thuis en lopen in een keer door naar de kast, waar de koekjes en snoep staan. Of, als ze groter zijn, gaan ze onderweg van school eerst even naar Macdonald voor een Big Mac.

Alleen: u snapt wel, dat die koekjes en dat snoep of patat je eetlust bederven. Als je aan tafel zit, heb je niet zoveel honger meer.

Kent u dat?

Moeders haten dat, als hun kinderen dat doen.

Want dan eten de kinderen aan tafel niet. Koek, chips en patat bederven de eetlust. En dat terwijl op tafel staat wat de kinderen nodig hebben. In die koekjes en snoep zit alleen wat

zetmeel en suiker, maar in het eten op tafel zitten vitamines, koolhydraten, eiwitten, kalk en ijzer en dat hebben de kinderen nodig.

En daar groei je van. Snoepgoed stilt wel de honger, maar voedt niet.

Zonden zijn als snoepgoed.

Ze nemen het hongergevoel weg, maar voeden niet. Ze geven niet wat je nodig hebt. En er zijn veel dingen, die je honger naar God, je eetlust, kunnen wegnemen: geld, macht, roem en seksualiteit. Het zijn eetlustbedervers, vervangingsmiddelen. Substituten. Als suiker en koek voor het eten. Want als je geld hebt voel je je zeker. Macht, status en roem geven je de aandacht, het gevoel belangrijk te zijn. Sex geeft je gevoelens van genot, waar je in vluchten kunt, omdat het gewone leven vaak zo kil is. Het kunnen zomaar vervangingsmiddelen worden.

Terwijl God is, wat je nodig hebt.

Hij is de Schepper van alle blijdschap. Van voedsel, de dingen die je bezit en van seksualiteit. Hij wil je de aandacht geven, waar je in feite naar verlangt. Zijn trouw en liefde gaat boven dit alles uit.

Wie daarom honger en liefde voor God wil ervaren, moet oppassen met al die vervangingsmiddelen. Alsof die je kunnen geven wat je nodig hebt. Maar al dat snoepgoed verslaaft wel, maar voedt niet.

Alleen God kan je geven wat je nodig hebt.

2°. Dat betekent ook, dat je er veel voor over moet hebben, om deze God te leren kennen. Je moet veel over Hem lezen. Naar de kerk komen om over hem te horen. In het Licht gaan staan. Als je veel vragen of twijfels hebt, moet je juist naar de kerk gaan. Waar kun je anders je vragen kwijt en waar anders krijg je antwoorden? Dan zie je, tast je zijn trouw en barmhartigheid.

Vaak zie je dat als jongeren of anderen het in hun leven moeilijk krijgen, teleurgesteld zijn, vragen krijgen of veel last van verleidingen, dat zij dan niet meer bidden, niet meer naar de kerk gaan.

Aan de ene kant kun je je dat voorstellen.

De duivel heeft ook niets liever dan dat je dat doet. Niet meer bidden en niet meer naar de kerk gaan.

Maar het is tegelijk ook erg dom: daar vind je mensen die je kunnen en willen helpen. Daar wordt over God verteld. De levende God.

Daar leer je door Jezus zijn liefde voor jou kennen.

Daar heeft David juist toen hij het moeilijk had, troost gevonden. Bescherming. Hoop.

Daar vond Hij God en zijn barmhartigheid.

Zo gaat dat met verloren zonen en dochters.

Leer van David de bron kennen.

En leer met David zingen: "Uw liefde is meer dan het leven".

Amen.